

عنوان مقاله:

بررسی اثر ضد کوکسیدیایی سولفاکلوزاین بر کوکسیدیوز تجربی در جوجه های گوشتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی فناوری های نوین دامپزشکی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

عماد احمدی آرا - گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوری های نوین آمل، آمل، ایران

علی نیک پی - گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوری های نوین آمل، آمل، ایران

خلاصه مقاله:

کوکسیدیوزیس یکی از مهم ترین بیماری ها از نظر ایجاد ضایعات و خسارات اقتصادی در صنعت طیور به شمار می رود که توسط تک یاخته ای از جنس آیمریا ایجاد می شود. به طور غالب پنج گونه از تک یاخته مذکور شامل: *E. brunati*، *E. tenella*، *E. necatrix*، *E. maxima*، *E. acervulina* در ایران گزارش شده است. کوکسیدیوز طیور هر ساله تلفات و هزینه های بالایی به همراه دارد، به طور مثال عفونت های بالینی ناشی از آن سبب افزایش ضریب تبدیل غذایی می گردد و با توجه به اینکه قسمت عمده هزینه های انجام شده در سالن های پرورش طیور مربوط به تهیه جیره غذایی می باشد، در نتیجه کوکسیدیوز می تواند موجبات خسارات سنگینی را فراهم سازد. نظر به اینکه صنعت مرغداری در تامین گوشت مرغ از اهمیت قابل توجه ای برخوردار است، برای بهینه کردن صنعت مرغداری و افزایش تولید گوشت اقدامات متعددی در راستای مبارزه با کوکسیدیوز انجام شده تا بتوان تلفات حاصله از بیماری را به حداقل رساند. در بررسی حاضر تعداد ۵۸ قطعه جوجه گوشتی از نژاد راس ۳۰۸ با میانگین وزن ۴۵ گرم به طور تصادفی در ششگروه هشت قطعه ای درمان و دو گروه پنج قطعه ای کنترل مثبت و کنترل منفی تقسیم شده و در محدوده های جداگانه نگهداری و بر پایه ذرت - کنجاله سویا در سه مرحله آغازی، رشد و پایانی تغذیه شدند. سوسپانسیون اووسیت های چهارگانه (۱۰۵) عدد اووسیت آیمریا آسرولینا، (۴) × ۴ عدد اووسیت آیمریا ماکسیمیا، (۴) × ۳ آیمریا تنلا و (۴) × ۳ آیمریا نکاتریکس در تحقیق پیش رو با دوز مورد ۵۰۰ میکرولیتر برای آلودگی هر قطعه جوجه گوشتی مورد استفاده قرار گرفت. جوجه های گروه اول و دوم گروه درمانی و گروه هفتم شامل گروه کنترل مثبت در سن ۱۴ روزگی، گروه سوم و چهارم گروه درمانی در سن ۲۸ روزگی و نهایتاً گروه پنجم و ششم گروه درمانی در ۴۲ روزگی هر یک به وسیله دریافت ۵۰۰ میکرولیتر بصورت تجربی آلوده شدند. نهایتاً گروه هشتم به عنوان گروه کنترل منفی در نظر گرفته شده و آلوده نشدند. سپس گروه های اول و سوم و پنجم داروی سولفاکلوزاین را با دوز ۷۰ میلی گرم بر کیلوگرم بصورت داخل وریدی و گروه های دوم و چهارم و ششم سولفاکلوزاین را با همان دوز بصورت خوراکی دریافت نمودند و در گروه های هفتم و هشتم به عنوان کنترل مثبت و کنترل منفی تجویز دارو انجام صورت نگرفت. روال کار بر این قرار بود که در ۱۸ روزگی جوجه ها، گروه اول بصورت داخل وریدی و گروه دوم بصورت خوراکی و داخل چینه دان داروی سولفاکلوزاین را دریافت نمودند. در ۳۳ روزگی گروه سوم بصورت داخل وریدی و گروه چهارم بصورت خوراکی داخل چینه دان داروی سولفاکلوزاین را دریافت کردند و نهایتاً در ۴۶ روزگی داروی سولفاکلوزاین به گروه پنجم از طریق تزریق داخل وریدی و به گروه ششم بصورت خوراکی داخل چینه دان داده داروداده شد. جمع آوری نمونه های مدفوع از هر گروه از روز چهارم تا روز هفتم پس از آلودگی تجربی با مخلوط آیمریا به مدت سه روز به منظور تایید آلودگی، تشخیص گونه ها و محاسبه میزان (OPG) انجام شد. در ادامه دو بار و در فواصل ۱۴ و ۲۱ روز پس از تلقیح آلودگی نیز میزان (OPG) محاسبه شد. تعداد اووسیس ...

کلمات کلیدی:

کوکسیدیوزیس، سولفاکلوزاین، جوجه های گوشتی، مک مستر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1514936>

